

des den kan høves efter den ene eller den anden Partis Ønske, samt hvor stor en Sum Kongeriget's Minister maatte ansee det nødvendigt, at der ligger paa rede Haand til Afholdelse af løbende Udgifter.

§ 3.

Derfom det ikke maatte lykkes at tilveiebringe en saadan Overenskomst med Monarchiets Finantser, da paahviler det Kongeriget's Finantsminister at afslutte Overenskomst med et andet paalideligt Institut om Oprettelsen af en Hovedkasse, gennem hvilken Indtællinger og Udtællinger kunne skee, og de hvilende Midler gjøres behørigen frugtbringende.

§ 4.

Den paagjældende Minister bemyndiges til, ved foreløbige Bestemmelser, at fastsætte de Lønninger, som de ved denne Lov fremkaldte Foranstaltninger maatte gjøre fornødne.

Indenrigsministerens Skrivelse er saalydende:

Ifølge et af Folkethingets Finantsudvalgs Medlemmer i bemeldte Thing indbragt Lovforslag er Bogholderiet over Kongeriget's særlige Kasse fra 1ste April 1856 foreslaaet udfondret fra Bogholderiet over Monarchiets fælles Kasse og henlagt under Indenrigsministeriet; det er derhos ved bemeldte Forslags anden Paragraph paalagt den, der foreslaaer dette Ministerium, — i Egenkab af Finantsminister for Kongeriget's særlige Anliggender — at frugtbargjøre den Deel af Kassebeholdningen, som ikke maatte være fornøden til Bestridelse af de løbende Udgifter.

Da dette Lovforslag i en saa væsentlig Grad vedrører ikke blot Kongeriget's særlige Finantser, men tillige Monarchiets hele finantstille Status, sandt jeg mig, saasnart sammes Indhold var kommet til min Kundskab, foranlediget til, angaaende de deri indeholdte Bestemmelser, at udbede mig Finantsministeriets Betænkning.

Ved at afgive denne Betænkning har Finantsministeriet bemærket, at det, da det selv-

følgelig stedse maa være samme magtpaaliggende at bidrage til at fremkalde en klar og billig Ordning af Monarchiets og de enkelte Landsdeles indbyrdes finantstille Stilling, med Paaskjønnelse vilde modtage ethvert Forslag til en heldig Løsning af det i Udkastet behandlede Forhold, naar dette i Virkeligheden maatte findes hensigtsvarende. Dette har Finantsministeriet imidlertid ikke troet kunde siges om det her nærmest foreliggende Forslag, ved hvis Ophjælse til Lov bemeldte Ministerium har fundet mange og vægtige Betæneligheder. — Naar det saaledes i Lovudkastets § 1 hedder, at Bogholderiet over Kongeriget's særlige Kasse fra 1ste April 1856 skal udfondres fra Bogholderiet over Monarchiets fælles Kasse og henlægges under Indenrigsministeriet, har Finantsministeriet formeent, at denne Bestemmelse er paa den ene Side overflødig, og paa den anden Side dog ikke fyldestgjør det Formaal, der formeentlig derved søges opnaaet. Overflødig er den efter Finantsministeriets Formening, fordi det, der directe tilstgtes ved samme, allerede er tilstede ved den nu bestaaende Ordning. Statsbogholderiet vil nemlig fremtidig og netop fra det ovennævnte Tidspunkt ifølge Sagens Natur fore Regnskabet for Kongeriget's særlige Finantsvæsen i særegne Bøger, som i sin Tid ville kunne tilstilles Statsrevisorerne. Derved opnaaes netop det Samme, som der tilstgtes med et eget Bogholderi, idet enhver enkelt Udgiftsansviisning fremtræder, enhver enkelt Indtægtsoordre ligeledes, og iøvrigt enhver Indtægt fremgaaer af Statsbogholderiets Bøger, og kan sammenholdes med Extracterne og Regnskaberne, hvorefter de ere indførte; ogsaa Beregningsmaaden af Kongeriget's særlige Beholdning og af den deraf erhholdte Rente vil lettelig kunne forklæres i Bøgerne. Da Finantsministeriet efter, hvad det endvidere har bemærket, paa ingen Maade vilde kunne indvilge i, at Statsbogholderiet ikke foruden Regnskabsførelsen over Monarchiets fælles Indtægter og Udgifter tillige skulde omfatte Regnskabsførelsen for de enkelte Landsdele, idet en modsat Fremgangsmaade vilde hindre det nødvendige Overblik over den samlede Status, vilde Oprettelsen af et eget Bogholderi under In-